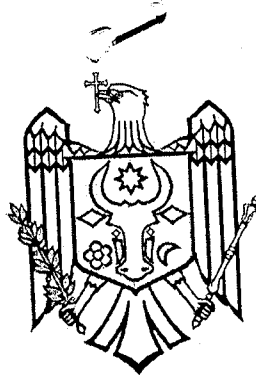

REPUBLICA MOLDOVA
Curtea de Apel Bălți
MD-3100, mun. Bălți,
str. Ștefan cel Mare 54,
tel.: +373(231)60745
fax: +373(231)61881
e-mail: cab@justice.md
web page: cab.justice.md

РЕСПУБЛИКА МОЛДОВА
Апелляционная Палата Бэлць
MD- 3100, мун. Бэлць,
ул.Штефан чел Маре,54
тел.: +373(231)60745
факс: +373(231)61881
e-mail: cab@justice.md
web page: cab.justice.md

nr. _____

7317

12266

- ✓ 1) Curtea Constituțională a RM
mun. Chișinău str. A. Lăpușneanu, 28, MD-2004
2) copia: Contravenientului: Zaplitnîi Ruslan Stanislav
or. Dondușeni str. Frunze 100
3) copia: Avocatului Fencovschi Eugeniu,
or. Dondușeni str. Independenței 49
4) copia: Agentului constatator IP Dondușeni Lungu I.
or. Dondușeni str. Independenței 43

Vă expediem dosarul contravențional în privința lui Zaplitnîi Ruslan Stanislav învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.353 alin.(1) Cod Contravențional al RM, pentru examinarea cererii înaintate de avocatul Eugeniu Fencovschi, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

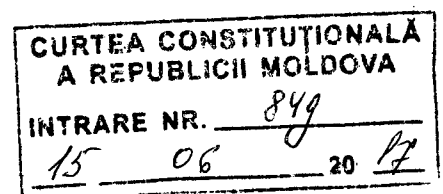
Anexă: primului adresat se expediază dosarul contravențional nr.4r-185/17 pe 143 file.

- copia încheierii 4 file, adresatului 2, 3, 4.
- scrisoarea de însoțire adresaților 1, 2, 3, 4.

Judecătorul
Curții de Apel Bălți

Dumitru Pușca

Grefier : Balan-Danilov Ana.
Șef.secție: Rodica Clapco
(tel.0-231-20392)

119

Curtea de Apel Bălți

Recurent: Ruslan Zaplitrnii
domiciliat în or.Dondușeni str.Frunze nr.100

Apărător: Avocatul Fencovschi Eugeniu
or.Dondușeni str.Independenței nr.49
tel./fax: 0 251 24058;
GSM 069409001, 079209001
eugen_fencovschi@mail.ru

Cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate

În fapt, la 15.11.2016 lui Ruslan Zaplitrnii i s-a întocmit proces-verbal contravențional MAI03 527094 de către Inspectoratul de Poliție Dondușeni, pe faptul comiterii de către acesta a contravenției prevăzute la art.353 alin.(1) Cod Contravențional.

Prin demersul din 24.11.2016 Inspectoratul de Poliție Dondușeni a înaintat în instanța de judecată demersul privind aplicarea sancțiunii.

În ședința de judecată agentul constatator a solicitat aplicarea sancțiunii sub formă de arest contravențional.

În temeiul Deciziei Judecătorei Edineț sediul central din 14.02.2017 Ruslan Zaplitrnii a fost recunoscut culpabil în comiterea contravenției prevăzute la art.353 alin.(1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 u.c.

Prin recursul formulat împotriva actului judecătoresc din 14.02.2017, Zaplitrnii Ruslan a manifestat dezacord cu soluția instanței de judecată.

Considerăm că procesul contravențional împotriva lui Ruslan Zaplitrnii, în privința căruia art.6 al Convenției Europene are aplicabilitate sub aspect penal, nu a fost echitabil, deoarece în lipsa acuzatorului de stat, instanța de judecată și-a arogat atribuții improprii - a susținut acuzarea, a administrat probele acuzării (interogînd martorii și partea vătămată), a modificat din inițiativă proprie materialul probator, excluzînd unele mijloace probante.

Astfel, imparțialitatea judecătorului (atît în prima cît și în a doua instanță) trezește aparențe, suspiciuni pentru a fi pusă la îndoială, iar bănuiala lui Ruslan Zaplitrnii în acest sens poate fi considerată ca fiind obiectiv justificată.

120

Prin urmare, prevederile din Codul Contravențional, în special art.386 alin.(2) lit.d), care statuiază judecarea cauzelor contravenționale, în lipsa procurorului, contravin art.116 alin.(1), art.20, art.21 al Constituției Republicii Moldova.

Potrivit concluziilor degajate din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate), „... 82. Curtea reține că judecătorul ordinar **nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:**

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.”

Constituția Republicii Moldova

art.20 „(1)Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.”

art.21 „Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.”

art.116 „(1) Judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.”

Declarația Universală a Drepturilor Omului

„art.10 Orice persoană are dreptul, în deplină egalitate, să fie ascultată în mod echitabil și public de un tribunal independent și imparțial, care va hotărî fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva ei.”

Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice

„art.14 Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil și public de către un tribunal competent, independent și imparțial, stabilit prin lege, care să decidă asupra contestărilor privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil.”

Principiile fundamentale (ONU) privind independența sistemului judiciar

„art.2 Independența puterii judecătorești trebuie garantată de către stat și consacrată prin Constituție sau prin alte legi ale țării. Judecătorii trebuie să soluționeze în mod imparțial cauzele deduse judecării, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă,

sugestie, presiune amenințare sau interferență, direct sau indirect, din orice parte sau pentru orice motiv.”

Convenția Europeană pentru Apărarea Depturilor Omului

„art.6 1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. ...”

Principiile de la BANGALORE privind conduit judiciară, Haga, la 25 - 26 noiembrie 2002

„Valoarea 2

Imparțialitatea este esențială pentru îndeplinirea adecvată a funcției judiciare. Ea privește nu doar hotărârea însăși, ci și întreg procesul prin care se ajunge la aceasta...”

Recomandarea CM/Rec(2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile

„11. Independența externă a judecătorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul personal al judecătorilor, ci în interesul Statului de drept și al persoanelor care solicită și așteaptă o justiție imparțială. Independența judecătorilor trebuie să fie considerată ca o garanție a libertății, a respectării drepturilor omului și a aplicării imparțiale a legii. **Imparțialitatea și independența judecătorilor sunt esențiale pentru a garanta egalitatea părților în fața instanțelor.**”

Avizul nr. 1 (2001) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitor la standardele privind independența puterii judecătorești și inamovibilitatea judecătorilor

„10. Independența judecătorească este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil. Judecătorii “au sarcina deciziei finale asupra vieții, libertăților, drepturilor, obligațiilor și proprietății cetățenilor” . Independența acestora nu este o prerogativă sau un privilegiu în propriul lor interes ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției.

...

12. Independența judecătorească presupune imparțialitate absolută din partea judecătorilor. Când deliberază într-un litigiu între oricare părți, judecătorul trebuie să fie imparțial, adică liber față de orice relații, subiectivism sau părtinire, care afectează – sau pot fi percepute ca afectând – capacitatea sa de a decide independent....Astfel, nu este suficient ca un judecător să fie liber față de

122

orice relații, părtinire sau influență inadecvată, ci trebuie de asemenea să pară astfel în fața unui observator rezonabil. În caz contrar, încrederea în justiție poate fi subminată."

Codul Contravențional al Republicii Moldova
„Articolul 374. Procesul contravențional

...

(3) Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Articolul 381. Accesul liber la justiție

(2) Orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod.

Articolul 385. Agentul constatator

(1) Agentul constatator este reprezentantul autorității publice care soluționează, în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de prezentul cod.

Articolul 386. Procurorul

(1) Procurorul participă la procesul contravențional în limitele competenței stabilite de prezentul cod.

(2) Procurorul este în drept:

...

d) să participe la examinarea cauzei în instanță de judecată atunci când procesul contravențional a fost pornit de el;

Articolul 393. Autoritățile competente să soluționeze cauzele contravenționale

(1) Sînt competente să soluționeze cauzele contravenționale:

a) instanța de judecată;

Articolul 394. Instanța care înfăptuiește justiția în cauzele contravenționale

...

(4) Judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată și efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Articolul 425. Probele

(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delictive, obiectele și

documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Articolul 452. Judecarea cauzei contravenționale

(1) Cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit și în contradictoriu.

Articolul 456. Ședința de judecare a cauzei contravenționale

(1) Judecătorul conduce ședința de judecare a cauzei contravenționale, asigură ordinea și solemnitatea ședinței.

Articolul 462. Hotărârea judecătorească

(1) Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată."

Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.1995

„Articolul 1. Judecătorul, purtător al puterii judecătorești

...(3) Judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili și se supun numai legii.

(4) Judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără niciun fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare. Organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale a judecătorului.

Articolul 17. Asigurarea independenței judecătorului

Independența judecătorului este asigurată prin:

a) procedura de înfăptuire a justiției; ..."

Legea cu privire la procuratură nr.3 din 25.02.2016

„ Articolul 5. Funcțiile Procuraturii

În condițiile legii, Procuratura îndeplinește următoarele funcții:

a) conduce și exercită urmărirea penală și reprezintă învinuirea în instanța de judecată;

...

e) pornește, examinează și participă la judecarea cauzelor contravenționale;"

Raționamentele Curții Constituționale a Republicii Moldova privitor la independența și imparțialitate instanței de judecată rezultă din următoarele hotărîri :

Hotărîrea Curții Constituționale nr. 35 din 01.12.1997 cu privire la controlul constituționalității unor prevederi ale Legii bugetului de stat pe anul 1997 nr.1127-XIII din 21 martie 1997 și Legii cu privire la statutul judecătorului nr.544-XIII din 20 iulie 1995 (a se vedea aliniatele 7-10);

Hotărîrea Curții Constituționale nr.28 din 14.12.2010 pentru controlul constituționalității prevederilor art.22 alin.(1) lit.b) din Legea nr.544-XIII din 20 iulie 1995

“Cu privire la statutul judecătorului” în redacția Legii nr.247-XVI din 21 iulie 2006 “Pentru modificarea și completarea unor acte legislative” (a se vedea pct.3-5);

Hotărârea Curții Constituționale nr.23 din 09.11.2011 privind interpretarea articolului 116 alin.(4) din Constituție (Sesizarea nr.32b/2011) (a se vedea §§ 22 și 23);

Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 05.09.2013 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la imunitatea judecătorului (Sesizarea nr.32a/2012)(a se vedea §§ 45-54);

Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2017 pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate)(Sesizarea nr.55b/2015) (a se vedea §§ 97, 98);

Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 12.05.2016 pentru interpretarea prevederilor articolelor 116 alin.(2) și (4) și 136 alin.(1) din Constituție (extinderea mandatului unor judecători până la numirea succesorilor)(Sesizarea nr.15b/2016) (a se vedea §§ 31-38);

Hotărârea Curții Constituționale nr.23 din 25.07.2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 27 din Legea nr.151 din 30 iulie 2015 cu privire la Agentul guvernamental(acțiunea în regres)(Sesizările nr.25g/2016 și 57g/2016)(a se vedea §§55-58)

Hotărârea Curții Constituționale nr.21 din 22.07.2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 125 lit.b) din Codul penal, a articolelor 7 alin.(7), 39 pct.5), 313 alin.(6) din Codul de procedură penală și a unor prevederi din articolele 2 lit.d) și 16 lit.c) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție (*faptele care constituie practicarea ilegală a activității de întreprinzător*) (sesizarea nr.37g/2016)(a se vedea §§ 98)

Jurisprudența uniformă a Curții Europene a Drepturilor Omului (principii generale privind imparțialitatea):

cauza Kyprianou vs Cyprus, nr.73797/01, Hotărârea Marei Camere din 15.12.2005

Curtea reiterează, în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale.În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri. Astfel, Curtea face distincție între o **abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză**, și o **abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens**. În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de

a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii acelui complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță. Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănui că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănuială poate fi obiectiv justificată.

cauza Pescador Valero vs Spania, nr.62435/00, Hotărîrea din 17.06.2003

Profesor, invitat să susțină prelegeri la universitate, judecătorul pe parcursul unei perioade lungi de timp, avea legături strînse cu universitatea. Judecătorul periodic beneficia de o remunerare semnificativă pentru activitatea sa pedagogică. Cumularea funcțiilor de judecător cu cea de profesor invitat, ultima fiind remunerată de către partea pîrîtă în cauza civilă, putea trezi reclamantului temeri justificate *obiectiv* în privința imparțialității judecătorului la examinarea acțiunii sale. În rezultat Curtea Europeană ajunge la concluzia că a fost comisă încălcarea art.6 §1 a Convenției.

cauza San Leonard Band Club vs Malta, nr.77562/01, Hotărîrea din 29.07.2004

...

În privința elementelor *obiective*, urmează a fi menționat următoarele: judecătorii Curții de Apel în esență urmau să soluționeze chestiunea, dacă ei înșiși nu au comis o eroare prin interpretarea cronată a normei de drept sau aplicarea acesteia în propria lor hotărîre emisă anterior. În esență lor li era solicitat să emită o hotărîre privind capacitatea proprie de a aplica legea. Această împrejurare trezește bănuieli justificate obiectiv, companiei reclamante privitor la lipsa imparțialității Curții de Apel.

cauza Tocono și profesorii prometești vs Moldova nr.32263/03, Hotărîrea din 26.06.2007

Judecătorul Curții Supreme de Justiție al cărui fecior a fost exmatriculat din instituția de învățămînt – de către directorul și profesorii care sunt parte pe dosar, nu și-a declarat abținerea și a făcut parte din completul care a examinat cauza civilă în care aceștia erau părți. Curtea consideră că în mod rezonabil, se poate presupune că judecătorul respectiv știa de relațiile din trecut cu liceul. Curtea Europeană reamintește că art.6 §1 al Convenției Europene impune o obligație fiecărei instanțe naționale să verifice dacă, așa cum este formată, ea reprezintă o „instanță imparțială” în sensul acestei prevederi. Prin urmare, Curtea este de părere că, în circumstanțele acestei cauze, imparțialitatea judecătorului în cauză poate trezi aparențe pentru a fi pusă la îndoială și că bănuiala reclamantilor în acest sens poate fi considerată obiectiv justificată.

cauza Adamkiewicz vs Polonia, nr.54729/00, Hotărîrea din 02.03.2010

Reclamantul, în perioada faptelor, a fost reținut și interogat mai bine de 5 ore la poliție în legătură cu omorul unui minor, în care inițial a negat implicarea, în final recunoscând vina. Ulterior în fața judecătorului pe probleme familiare, dar în lipsa avocatului, el a confirmat declarația de recunoaștere a vinovăției. Instanța de judecată pe probleme minorilor a recunoscut vinovăția reclamantului, condamnându-l într-un centru de reeducare a minorilor pe 6 ani. Curtea Europeană a concluzionat că aplicarea testului obiectiv deduce concluzia că judecătorul pe probleme familiare făcând parte și din completul instanței de judecată pe problemele minorilor – care în final la condamnat pe reclamant, din proprie inițiativă a pornit urmărirea penală, a acumulat probele, în final hotărînd trimiterea dosarului în instanță, nu întrunește garanțiile de „imparțialitate” ale art.6 din Convenția Europeană

a contrario

cauza Kurt Kellermann AB vs Suedia, nr.41579/98, Hotărîrea din 26.10.2004

Compania reclamantă nu făcea parte din patronate. Întrucît tratativele dintre companie și sindicatele lucrătorilor întreprinderii privind semnarea contractului colectiv de muncă cu salariații, au eșuat, aceștia din urmă au organizat grevă la întreprindere, paralizînd total activitatea companiei reclamante pentru o zi. Prin hotărîrile instanței de judecată în problemele litigiilor de muncă, componența nominală a căruia era formată din 7 judecători, 4 din care erau jurați, inclusiv 2 din aceștia desemnați de uniunea organizațiilor patronatelor și 2 de uniunea organizațiilor sindicale, sindicatele întreprinderii au obținut câștig de cauză în ceea ce privește organizarea grevelor împotriva companiei, formă de manifestare care nu leza libertatea „negativă” a întreprinderii la libera asociere. Curtea Europeană nu este convinsă că jurații puteau să aibă interese care ar contraveni intereselor companiei. Mai mult, nici uniunea organizațiilor patronatelor și nici uniunea organizațiilor sindicale, care activau pe piața muncii, desemnînd respectivii jurați, nu aveau tangență directă cu litigiul dedus judecării. În concluzie instanța de judecată pentru litigii de muncă a fost „imparțială” în sensul art.6 al Convenției.

cauza Vera Fernandez – Huidobro vs Spania, nr.74181/01, Hotărîrea din 06.01.2010

Reclamantul ocupa funcția de secretar pe probleme de securitate în cadrul Ministerului de Interne. În 1988 de către judecătorul central de investigație, a fost pornită cauză penală în privința organizației teroriste GAL. Magistratul, pînă în concediu din cont propriu pe care l-a solicitat în 1993, nu a întreprins acțiuni procesuale semnificative în cadrul cauzei penale pornite. În perioada 1994-1995, fiind în concediu, judecătorul ocupă inclusiv funcția de secretar pe probleme de securitate în cadrul Ministerului de Interne.

127

ulterior și altă funcție echivalentă cu cea a reclamantului. Revenind la exercitarea funcțiilor de judecător central de cercetare în ianuarie 1995, acesta a inițiat cercetarea activă a cauzei. Reclamantul a fost pus sub invinuire, de acest magistrat, pe faptul susținerii financiare a GAL, fiind încarcerat, ulterior eliberat pe cauțiune. În august 1995 Curtea Supremă de Justiție a numit un judecător de investigație, care a continuat linia de investigație, însă a reluat fiecare acțiune procesuală. La finalizarea urmăririi penale, reclamantului i s-a completat învinuirea pe faptul complicității cu organizația criminală. Prin hotărârea Curții Supreme de Justiție reclamantul a fost condamnat la 10 privațiuni de libertate. Curtea Europeană a concluzionat că în privința primului judecător de investigație temerile reclamantului puteau fi justificate obiectiv. Însă preluând cauza, ce-l de-al doilea judecător de investigație, a dispus și efectuat din nou toate acțiunile procesuale: a audiat din nou martorii, la audieri fiind prezent și avocatul reclamantului oferind întrebări, a fost dispusă acumularea de noi probe (înscrișuri, declarațiile martorilor, rapoarte de expertiză). Prin urmare Curtea a concluzionat că ce-l de-al doilea judecător a oferit garanțiile suficiente, reparând lacunele primului judecător, astfel încât rezultatul *testului obiectiv* deduce concluzia că reclamantul a beneficiat de un tribunal imparțial.”

În lumina constatărilor indicate supra, se deduce concluzia potrivit căreia imparțialitatea în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri. Existența (im)parțialității pentru scopurile art.6 alin.(1) al Convenției Europene, urmează a fi verificată prin *testul subiectiv* adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, precum și prin intermediul *testului obiectiv* când pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii aceluși complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță. Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănuși că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănușială poate fi obiectiv justificată. Prin urmare, instanța trebuie să acorde garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în această privință.¹

¹ Comentariul Constituției Republicii Moldova, Editura ARC 2012, Boris Negru, Nicolae Osmochescu ș.a. pag.429

Curtea Europeană a constatat în repetate rînduri încălcarea art.6 §1 al Convenției Europene sub aspectul cerinței de imparțialitate, în rezultatul combinării funcțiilor acuzatorului cu cea a judecătorului.

În cauza *Ozerov vs Federația Rusă*, nr.64962/01 din 18.05.2010, Curtea Europeană a concluzionat:

„53.Curtea menționează că prima instanță a dat citire rechizitoriului, prezentat în instanță de către procuratură.Ulterior, a fost audiat reclamantul, care afirma că nu se face vinovat de furt cu pătrundere în încăpere.Instanța a audiat partea vătămată și alți martori.În special, în ceea ce privește învinuirea adusă reclamantului de furt cu pătrundere, instanța de judecată a citat și audiat martorul I., care a dat declarații incriminatorii împotriva reclamantului, declarații la care instanța a făcut trimitere în sentința de condamnare.Prima instanță de asemenea a examinat și alte probe și a recunoscut anumite înscrisuri ale acuzării inacceptabile, ca fiind obținute ilegal.Curtea Europeană respinge afirmația autorităților Federației Ruse, potrivit căreia instanța de fond doar a examinat probele, acumulate de către organele de acheta.În esență, totalitatea probelor puse la baza condamnării reclamantului de către prima instanță, a suferit schimbări în rezultatul obținerii unei noi probe incriminatorii la inițiativa instanței și excluderii anumitor probe, prezentate de organul procuraturii în susținerea învinuirii consfințite în rechizitoriu și toate acestea – în lipsa procurorului, care astfel nu a avut posibilitatea să se expună în privința modificărilor menționate.

54.Participînd în ședința de judecată, procurorul în special, urma să participe la cercetarea probelor, oferind explicații.Sarcina specială a acestuia consta în susținerea învinuirii aduse reclamantului în fața instanței sau refuzul de la aceasta, în cazul în care ar fi ajuns la concluzia că probele administrate în ședința de judecată nu confirmă învinuirea adusă.Lucrul pregătit pe care l-a efectuat procurorul sub forma întocmirii rechizitoriului este important.Însă acesta urma să susțină învinuirea împotriva reclamantului în ședința de judecată sau să se refuze de aceasta în cadrul ședinței de judecată desfășurată public, reieșind din faptul cum a evaluat ședința de judecată în rezultatul căruia au intervenit schimbări în totalitatea materialului probator...În prezenta cauză se prezintă a fi important faptul că instanța de fond examinînd în fond cauza penală împotriva reclamantului și condamnîndu-l în lipsa procurorului, a comasat rolul acuzării cu cel al judecătorului, generînd reclamantului bănuieli rezonabile în privința imparțialității sale.

55.Prin urmare, reieșind din circumstanțele cauzei, Curtea ajunge la concluzia că temerile reclamantului în privința imparțialității instanței de fond, în legătură cu lipsa procurorului, pot fi justificate obiectiv.

56.Erorile analizate nu au fost excluse urmare a examinării cauzei reclamantului de instanța de recurs.Din explicațiile statului pîrît, rezultă că hotărîrea primei instanțe în partea examinării cauzei reclamantului în lipsa procurorului corespund totalmente legislației procesul-penale naționale, în vigoare la acel moment.Prin urmare, instanța de recurs, care a

examinat recursul reclamantului nu avea împuterniciri pentru casarea sentinței de condamnare, în legătură cu încălcarea normelor procesul-penale. Curtea menționează, că și în lipsa împuternicirilor de a casa sentința de condamnare în legătură cu imparțialitatea primei instanțe, instanța de recurs a lăsat fără modificări calificarea juridică a acțiunilor reclamantului și pedeapsa stabilită prin sentință. Instanța de recurs nu s-a expus în privința argumentului reclamantului privitor la lipsa procurorului în ședință...”

În cauza Krivoschapkin vs Federația Rusă, nr.42224/02 din 27.01.2011 menționat:

„37. Curtea reiterează că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale (a se vedea *Padovani v. Italy*, hotărâre din 26 februarie 1993, Seria A nr. 257-B, p. 20, § 27). În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

38. În primul rând, instanța de judecată trebuie să fie imparțială subiectiv, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză. Imparțialitatea personal se prezumă, pînă la proba contrarie.

39. În al doilea rând, instanța de judecată trebuie să fie imparțială din punct de vedere obiectiv, adică posibilitatea stabilirii faptelor care pot exclude dubiile privind imparțialitatea. În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii aceluși complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță. Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănui că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănuială poate fi obiectiv justificată (a se vedea *Kyprianou v. Cyprus [GC]*, nr. 73797/01, § 121).

...

44. În prezenta cauză procurorul nu s-a prezentat în ședința de judecată pe parcursul întregului proces în fața primei instanțe. Reclamantul manifesta dezacord în legătură cu începerea și finalizarea ședinței de judecată în lipsa procurorului. Instanța de judecată a dat citire rechizitoriului și a examinat probele acuzării. De asemenea au fost audiați inculpații și martorii care erau prezenți la ședință. Instanța a respins demersul reclamantului privind citarea în proces a martorilor care au dat declarații în apărarea reclamantului. Deși reclamantul nu recunoștea vina, prima instanță la găsit vinovat, punînd la baza condamnării probele menționate. În asemenea circumstanțe, Curtea nu poate să nu recunoască că procesul din prima instanță nu corespundea garanțiilor contradictorialității (a se vedea §20 supra), comasînd funcția procurorului cu cea a judecătorului: a soluționat în fond

130

cauza penală a reclamantului, a examinînd chestiuni de fapt și de drept, l-a găsit vinovat pe reclamant și i-a aplicat pedeapsa. Prin urmare, Curtea consideră că bănuiala reclamantului în privința imparțialității instanței, poate fi considerată obiectiv justificată.

45. Analizînd examinarea cauzei penale a reclamantului de către instanța de recurs, chiar dacă presupunem că această instanță nu avea împuterniciri pentru casarea sentinței de condamnare, în legătură cu imparțialitatea primei instanțe, instanța de recurs a lăsat fără modificări sentința de condamnare și pedeapsa stabilită. Curtea menționează că instanța de recurs nu s-a expus în privința argumentului reclamantului privitor la lipsa procurorului în ședință..

...

46. Prin urmare, Curtea Europeană concluzionează că a avut loc încălcarea art.6 §1 a Convenției Eruopene."

În concluzie, considerăm că prezentul demers întrunește cele patru elemente, consfințite în Hotărîrea Curții Constituționale a Republicii Moldova și anume: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate."

Prin urmare, în temeiul Hotărîrii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, solicităm:

1) Admiterea demersului și ridicarea excepției de neconstituționalitate față Curții Constituționale în vederea verificării corespunderii sintagmei: „ d) să participe la examinarea cauzei în instanță de judecată atunci cînd procesul contravențional a fost pornit de el;” din alin.(2) art.386 Cod Contravențional cu art.116 alin.(1), art.20 și 21 al Constituție Republicii Moldova.

Apărător

17.05.2017

Avocatul Fencovschi Eugeniu

CURTEA DE APEL BĂLȚI

136

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul "Central"
Judecător Ghenadie Bîrsan

Dosarul nr.4r-185/2017

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

în componență:

Președintele ședinței, judecător

Ala Rotaru

Judecătorii

Dumitru Pușca, Ruslana Burdeniuc

Cu participarea:

Contravenientului:

Ruslan Zaplitnîi

Avocatului:

Eugeniu Fencovschi

Agentului constatator:

Igor Lungu

a examinat în ordine de recurs în ședință publică, recursul contravenientului Zaplitnîi Ruslan declarat împotriva deciziei Judecătoriei Edineț, sediul "Central" din 14.02.2017, adoptată în cauza contravențională de învinuire a lui Zaplitnîi Ruslan în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravențional,

CONSTATĂ:

Prin decizia judecătoriei Edineț, sediul Central din 14.02.2017 Zaplitnîi Ruslan Stanislav, a.n. 17.12.1973 a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 25 unități convenționale, echivalentă cu 500 (cinci sute) lei, în beneficiul statului.

Nefiind de acord cu decizie instanței de fond, aceasta a fost contestată cu recurs de către contravenientul Zaplitnîi Ruslan care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărîrii instanței de fond emise de Judecătoria Edineț sediul Central la data de 14.02.2017 cu restituirea cauzei la rejudicare în alt complet de judecată.

În cadrul judecării recursului, avocatul Fencovschi Eugeniu a înaintat cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate prezentată în conformitate cu art.135 al.1 lit.a), g) din Constituție, în vederea verificării constituționalității sintagmei: "d) să participe la examinarea cauzei în instanță de judecată atunci când procesul contravențional a fost pornit de el" din alin. (2) art. 386 Cod contravențional cu art. 116 alin. (1), art.20, 21 al Constituției Republicii Moldova.

În motivarea cererii sale a indicat, că la 15.11.2016 lui Ruslan Zaplitnîi i s-a întocmit proces-verbal contravențional MAI03 527094 de către Inspectoratul de Poliție Dondușeni, pe faptul comiterii de către acesta a contravenției prevăzute la art.353 alin.(1) Cod Contravențional.

Prin demersul din 24.11.2016 Inspectoratul de Poliție Dondușeni a înaintat în instanța de judecată demersul privind aplicarea sancțiunii.

În temeiul Deciziei Judecătorei Edineț, sediul central din 14.02.2017 Ruslan Zaplitnîi a fost recunoscut culpabil în comiterea contravenției prevăzute la art.353 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 u.c.

Prin recursul formulat împotriva actului judecătoresc din 14.02.2017, Zaplitnîi Ruslan a manifestat dezacord cu soluția instanței de judecată.

Consideră că procesul contravențional împotriva lui Ruslan Zaplitnîi, în privința căruia art.6 al Convenției Europene are aplicabilitate sub aspect penal, nu a fost echitabil, deoarece în lipsa acuzatorului de stat, instanța de judecată și-a arogat atribuții improprii - a susținut acuzarea, a administrat probele acuzării (interogînd martorii și partea vătămată), a modificat din inițiativă proprie materialul probator, excluzînd unele mijloace probante.

Astfel, imparțialitatea judecătorului (atît în prima cît și în a doua instanță) trezește aparențe, suspiciuni pentru a fi pusă la îndoială, iar bănuiala lui Ruslan Zaplitnîi in acest sens poate fi considerată ca fiind obiectiv justificată.

Prin urmare, prevederile din Codul Contravențional, în special art.386 alin. (2) lit. d), care statuează judecarea cauzelor contravenționale, în lipsa procurorului, contravin art.116 alin.(1), art.20, art.21 al Constituției Republicii Moldova.

Potrivit concluziilor degajate din Hotărîrea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate), „... 82. Curtea reține că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

1. obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție;
2. excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
3. prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
4. nu există o hotărâre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate."

130

În susținerea cererii sale s-a referit și la prevederile din Constituția Republicii Moldova

art.20 „(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.”

art.21 „Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.”

art.116 „(1) Judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.”

Arată, că potrivit Declarației Universale a Drepturilor Omului „art.10 Orice persoană are dreptul, în deplină egalitate, să fie ascultată în mod echitabil și public de un tribunal independent și imparțial, care va hotărî fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva ei.”

Invocă și prevederile Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice „art.14 Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil și public de către un tribunal competent, independent și imparțial, stabilit prin lege, care să decidă asupra contestărilor privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil.”

Principiile fundamentale (ONU) privind independența sistemului judiciar prin prisma art.2 arată, că ”Independența puterii judecătorești trebuie garantată de către stat și consacrată prin Constituție sau prin alte legi ale țării. Judecătorii trebuie să soluționeze în mod imparțial cauzele deduse judecății, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune sau interferență, direct sau indirect, din orice parte sau pentru orice motiv”.

A invocat și Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului „art.6 1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”.

Principiile de la BANGALORE privind conduita judiciară, Haga, la 25 - 26 noiembrie 2002: „Valoarea 2 Imparțialitatea este esențială pentru îndeplinirea adecvată a funcției judiciare. Ea privește nu doar hotărârea însăși, ci și întreg procesul prin care se ajunge la aceasta...”

Recomandarea CM/Rec(2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile „11. Independența externă a judecătorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul personal al judecătorilor, ci în interesul Statului de drept și al persoanelor care solicită și așteaptă o justiție imparțială. Independența judecătorilor trebuie să fie considerată ca o garanție a libertății, a respectării drepturilor omului și a aplicării imparțiale a legii. Imparțialitatea și independența judecătorilor sunt esențiale pentru a garanta egalitatea părților în fața instanțelor.”

Avizul nr. 1 (2001) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în

atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitor la standardele privind independența puterii judecătorești și inamovibilitatea judecătorilor arată în pct.10. Independența judecătorească este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil. Judecătorii "au sarcina deciziei finale asupra vieții, libertăților, drepturilor, obligațiilor și proprietății cetățenilor". Independența acestora nu este o prerogativă sau un privilegiu în propriul lor interes ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției.

12. Independența judecătorească presupune imparțialitate absolută din partea judecătorilor. Când deliberează într-un litigiu între oricare părți, judecătorul trebuie să fie imparțial, adică liber față de orice relații, subiectivism sau părtinire, care afectează - sau pot fi percepute ca afectând - capacitatea sa de a decide independent....Astfel, nu este suficient ca un judecător să fie liber față de orice relații, părtinire sau influență inadecvată, ci trebuie de asemenea să pară astfel în fața unui observator rezonabil. În caz contrar, încrederea în justiție poate fi subminată."

Codul Contravențional al Republicii Moldova în „Articolul 374. Procesul contravențional a stipulat:Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

A evidențiat și conținutul articolelor 381, 385, 386, 393, 394, 425, 452, 456, 462Cod contravențional.

Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.1995 „Articolul 1. Judecătorul, purtător al puterii judecătorești:... (3) Judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili și se supun numai legii.

Judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără niciun fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare. Organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale a judecătorului.

Articolul 17. Asigurarea independenței judecătorului Independența judecătorului este asigurată prin: a) procedura de înfăptuire a justiției; ..."

Legea cu privire la procuratură nr.3 din 25.02.2016 „ Articolul 5. Funcțiile Procuraturii în condițiile legii, Procuratura îndeplinește următoarele funcții:

a) conduce și exercită urmărirea penală și reprezintă învinuirea în instanța de judecată; pornește, examinează și participă la judecarea cauzelor contravenționale;"

Raționamentele Curții Constituționale a Republicii Moldova privitor la independența și imparțialitate instanței de judecată rezultă din următoarele hotăriri: Hotărîrea Curții Constituționale nr. 35 din 01.12.1997 cu privire la controlul constituționalității unor prevederi ale Legii bugetului de stat pe anul 1997 nr,1127-XIII din 21 martie 1997 și Legii cu privire la statutul judecătorului nr.544-XIII din 20 iulie 1995 (aliniatele 7-10); Hotărîrea Curții Constituționale nr.28 din 14.12.2010 pentru controlul constituționalității prevederilor art.22 alin.(l) lit.b) din Legea nr.544-XIII din 20 iulie 1995 "Cu privire la statutul judecătorului" în redacția Legii nr.247-XVI din 21

14

iulie 2006 "Pentru modificarea și completarea unor acte legislative" (pct.3-5); Hotărîrea Curții Constituționale nr.23 din 09.11.2011 privind interpretarea articolului 116 alin. (4) din Constituție (Sesizarea nr.32b/2011) (§§ 22 și 23); Hotărîrea Curții Constituționale nr.22 din 05.09.0013 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la imunitatea judecătorului (Sesizarea nr.32a/2012)(§§ 45-54); Hotărîrea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2017 pentru interpretarea articolului 135 alin.(l) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) (Sesizarea nr.55b/2015) (§§ 97, 98); Hotărîrea Curții Constituționale nr.12 din 12.05.2016 pentru interpretarea prevederilor articolelor 116 alin.(2) și (4) și 136 alin.(l) din Constituție (extinderea mandatului unor judecători până la numirea succesorilor)(Sesizarea nr.15b/2016) (§§ 31-38); Hotărîrea Curții Constituționale nr.23 din 25.07.2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 27 din Legea nr.151 din 30 iulie 2015 cu privire la Agentul guvernamental (acțiunea în regres) (Sesizările nr.25g/2016 și 57g/2016)(§§55-58); Hotărîrea Curții Constituționale nr.21 din 22.07.2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 125 lit. b) din Codul penal, a articolelor 7 alin.(7), 39 pct.5), 313 alin.(6) din Codul de procedură penală și a unor prevederi din articolele 2 lit. d) și 16 lit. c) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție (faptele care constituie practicarea ilegală a activității de întreprinzător) (sesizarea nr.37g/2016)(§§ 98).

În susținerea poziției expuse a invocat și practica CEDO care se referă la principiile generale privind imparțialitatea: cauza Kvprianou vs Cvprus, nr.73797/01, Hotărîrea Marelui Cameră din 15.12.2005; cauza Pescador Valero vs Spania, nr.62435/00, Hotărîrea din 17.06.2003 Profesor;cauza San Leonard Band Club vs Malta, nr.77562/01, Hotărîrea din 29.07.2004; cauza Tocono si profesorii prometeisti vs Moldova nr.32263/03, Hotărîrea din 26.06.2007; cauza Adamkiewicz vs Polonia, nr.54729/00, Hotărîrea din 02.03.2010; cauza Kurt Kellermann AB vs Suedia, nr.41579/98, Hotărîrea din 26.10.2004; cauza Vera Fernandez - Huidobro vs Spania, nr.74181/01, Hotărîrea din 06.01.2010.

În lumina constatărilor indicate supra, a dedus concluzia potrivit căreia imparțialitatea în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri. Existența (im)parțialității pentru scopurile art.6 alin.(l) al Convenției Europene, urmează a fi verificată prin testul subiectiv adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, precum și prin intermediul testului obiectiv când pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii aceluși complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță Atunci când se hotărâște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănui că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănuială poate fi obiectiv justificată. Prin urmare, instanța trebuie să acorde garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în această privință.

Curtea Europeană a constatat în repetate rînduri încălcarea art.6 §1 al Convenției

14

europene sub aspectul cerinței de imparțialitate, în rezultatul combinării funcțiilor
cuzatorului cu cea a judecătorului referindu-se la cauza Ozerov vs Federația Rusă,
nr.64962/01 din 18.05.2010, cauza Krivoshapkin vs Federația Rusă, nr.42224/02 din
17.01.2011.

În concluzie, consideră că prezentul demers întrunește cele patru elemente,
consfințite în Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova și anume: (1)
obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din
Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia,
sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile
contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară
a Curții având ca obiect prevederile contestate."

Prin urmare, în temeiul Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016,
pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii
Moldova, a solicitat: admiterea demersului și ridicarea excepției de neconstituționalitate
fața Curții Constituționale în vederea verificării corespunderii sintagmei: "d) să participe
la examinarea cauzei în instanță de judecată atunci când procesul contravențional a fost
pornit de el;" din alin.(2) art.386 Cod Contravențional cu art.116 alin.(1), art.20 și 21 al
Constituție Republicii Moldova.

În ședința instanței de recurs, avocatul Fencovschi Eugeniu a solicitat admiterea
cererii înaintate.

Agentul constator Igor Lungu în ședința instanței de recurs a lăsat la discreția
instanței soluționarea cererii înaintate.

Audiind participanții la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia că sunt
înrundite condițiile, menționate în Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016
pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, astfel
va solicita Curții Constituționale să verifice constituționalitatea sintagmei din alin. (2)
art. 386 Cod contravențional "*să participe la examinarea cauzei în instanța de judecată
atunci când procesul contravențional a fost pornit de el*", în corespundere cu prevederile
art.20 și 21 din Constituția Republicii Moldova.

În același timp Colegiul penal consideră necesar de a suspenda judecarea cauzei
contravenționale prezente reeșind din următoarele considerente.

Colegiul penal se bazează pe prevederile art.7 alin. (3) CPP RM, potrivit căruia se
indică, că dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce
urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act
juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă,
se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea
Constituțională.

În situația în care Curtea Constituțională prin hotărârea nr.2 din 09.02.2016 privind
interpretarea art.135 al.1 lit.a și g) din Constituția RM /sesizarea nr.55b/2015/ a hotărît că

142

sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale direct de către judecătorii pe rolul cărora se află cauza, Colegiul penal aplică direct prevederile Hotărîrii Curții Constituționale din 09.02.2016.

Suspendarea procesului constă în încetarea temporară a actelor de procedură de către instanța de judecată din cauza unor împrejurări obiective, ce fac imposibilă desfășurarea mai departe a procesului și este imposibil de determinat când împrejurarea obiectivă, în cazul dat Curtea Constituțională se va expune, iar procesul va putea fi reluat.

Instanța de judecată, ținînd cont de prevederile legale la acest capitol, de faptul că judecarea cauzei contravenționale în privința lui Zaplitnîi Ruslan se află la etapa incipientă, consideră necesară suspendarea judecării cauzei pînă la examinarea sesizării de către Curtea Constituțională.

În baza celor expuse mai sus, art.472 Cod contravențional, art.135 al.1 lit.a), g) din Constituția RM, Colegiul penal,

DISPUNE:

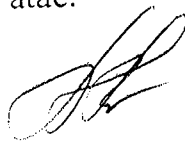
Se admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, înaintată de avocatul Eugeniu Fencovschi în interesul contravenientului Zaplitnîi Ruslan, cu remiterea cauzei la Curtea Constituțională.

Se suspendă judecarea cauzei contravenționale în privința lui Zaplitnîi Ruslan în baza art. 353 alin.(1) Cod contravențional pînă la examinarea sesizării.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Judecători

Ala Rotaru

Dumitru Pușca

Ruslana Burdeniuc